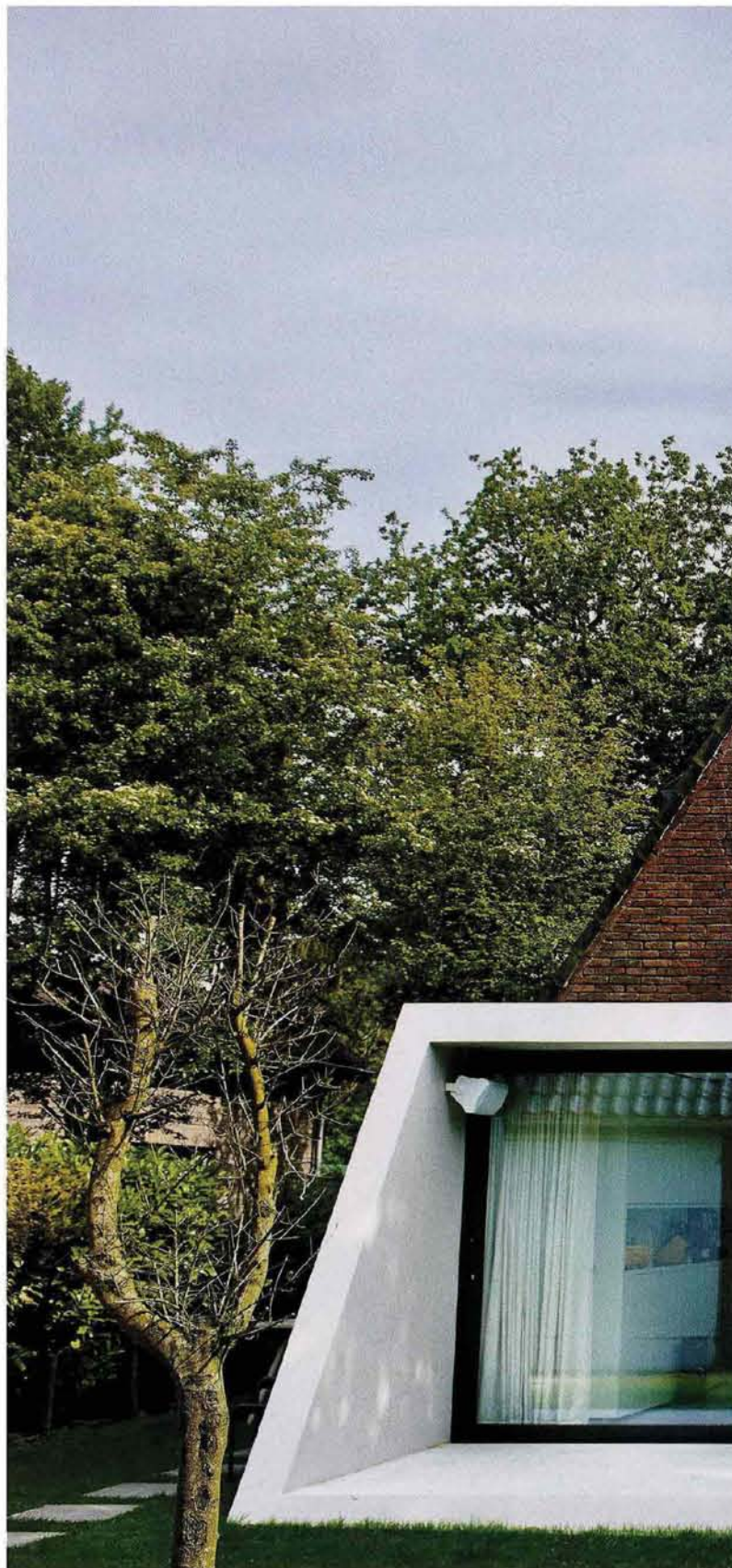


INTERIEUR/NO. 2

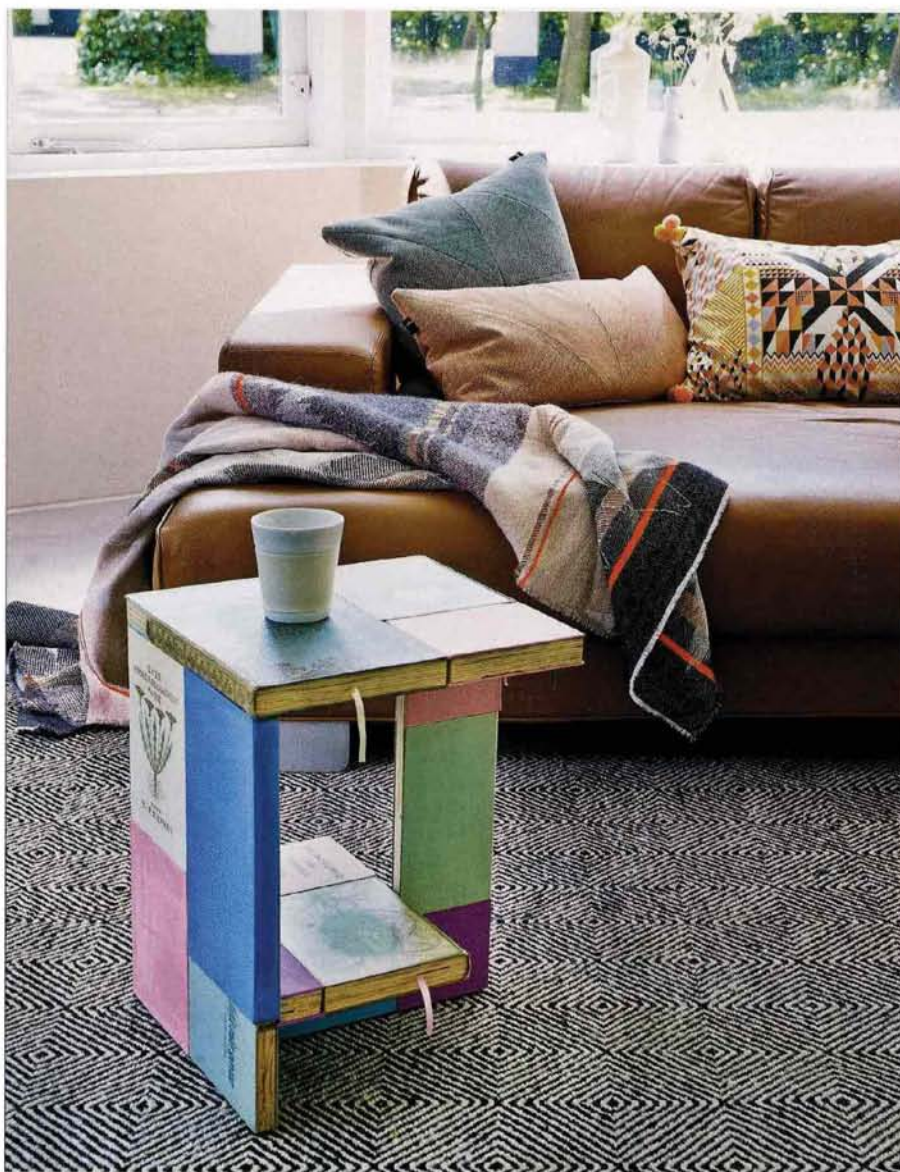
Waagstuk in de duinen

Bentveld? Ze wisten in eerste instantie niet eens waar het dorp lag. Daarbij wilden ze eigenlijk liever in Amsterdam blijven wonen. Maar ja, die plek...

Productie Rob Jansen / Fotografie Dennis Brandsma / Tekst Erik Paul Jager



DE ACHTERGEVEL MET DE SPECTACULAIRE AANBOUW. DE KRACHTIGE PUNTVORM VAN HET HUIS KRIJGT DOOR DE BETONNEN AANBOUW EXTRA ACCENT.



HET KLEURRIJKE TAFELTJE, GEMAAKT VAN OUDE BOEKEN, IS EEN ONTWERP UIT DE BOOKED-COLLECTIE VAN JACQUELINE LE BLEU. **RECHTERPAGINA** DOORKIJK VANUIT DE EETHOEK NAAR DE ZITKAMER. DRAAIBARE OPEN HAARD BATHYSCAFOCUS IS VAN FOCUS. DE LOUNGE-CHAIR IS VAN CHARLES EN RAY EAMES (VITRA). ERNAAST EEN HOUTEN KRUK VAN POLS POTTEN. STAANDE LAMP TOLOMEO IS EEN ONTWERP VAN MICHELE DE LUCCHI VOOR ARTEMIDE (FRIDAY NEXT).

**Het huis had potentie.
Maar daarmee was alles
wel zo'n beetje gezegd**



DE ZITHOEK MET KLEED
SAIL VAN GAN-RUGS,
ZITBANK XL VAN
ARKETIPO, BOOGLAMP
ARCO VAN ACHILLE
CASTIGLIONI VOOR FLOS
EN PAPIEREN SCHEMER-
LAMPJE TRASHME VAN
&TRADITION. DE PLAID
IS VAN MAE ENGELGEER,
DE KUSSENS KOMEN UIT
DE COLLECTIE VAN FRIDAY
NEXT. HET SCHILDERIJ
IS VAN IRENE DE KLERK
WOLTERS. BIJZET TAFEL
TOR IS EEN ONTWERP VAN
LAMBIE & VAN HENGEL
VOOR MONTIS.



**'Of we tegen de verbouwing
opzagen? Integendeel. Ik vind
verbouwen leuk'**



Ze bewoonden een dubbel bovenhuis in de Amsterdamse Helmersbuurt. 'Dat was met 140 vierkante meter absoluut niet klein, maar we wilden graag ruimer. Daarom stonden we ingeschreven bij een makelaar. In Amsterdam, want we hadden totaal geen plannen om de stad uit te gaan,' vertelt Hanne Gerritsen (commercieel manager, 42) aan haar eettafel in Bentveld, een van de villadorpen tussen Haarlem en de kust. Ze woont het huis samen met haar man Stefan Balogh de Galantha (ICT-ondernemer, 44) en dochters Lizelot (7) en Valerie (4). Op tafel: cappuccino's en - de levenslijn voor ex-hoofdstedelingen - dagblad Het Parool.

'Dat we in Bentveld terechtwamen, is puur toeval. Bij strandtent Vooges in Zandvoort kwam ik een bekende van vroeger tegen, die vertelde dat ze in Bentveld was gaan wonen. En dat het daar zo lekker was. Het leek haar voor ons ook heel geschikt, en bovendien stond er een goed huis te koop, zei ze. We zijn gewoon maar eens gaan kijken. En tot onze eigen verbazing waren we daar heel enthousiast over, vooral over de pick. Het is hier gewoon prachtig, zo midden in de natuur.'

Het huis zelf had potentie. Waarmee alles wel zo'n beetje was gezegd. 'Het was hokkerig. En we wilden juist veel woonruimte hebben, vooral beneden. Of we tegen de verbouwing opzagen? Integendeel. We zouden nooit in een huis gaan wonen dat al helemaal is verbouwd. A is het nooit exact je smaak. En B vind ik verbouwen veel te leuk.'

Dat het huis met het kenmerkende puntdak moest worden uitgebouwd, stond vast. Er bestonden daarvoor twee opties. 'We konden natuurlijk gewoon de aannemer bellen om hem een klassieke aanbouw in jaren 30-stijl te laten maken. Die mogelijkheid hebben we serieus overwogen. Maar we konden het ook 360 graden omgooien en er iets anders mee doen. Dat laatste leek ons uiteindelijk een stuk spannender. Stefan kende architect Gijs Baks uit de kroeg, en hij bleek ook een vader van school te zijn overigens, en zo zijn we aan de praat geraakt, ook over het huis. We besloten hem en zijn zakenpartner Jacco van Wengerden de opdracht te geven.'

Die opdracht was: maak een licht woonhuis, met beneden fors meer ruimte en boven een praktische indeling. De eerste etage voor de dochters, met een badkamer. En de tweede voor de ouders, ook met een eigen badkamer.' Gijs Baks en Jacco van »